

ESSPRESS

Falck Eesti infoleht nr 7 (67) • november 2005 • Ilmub aastast 1999

ANDRES PUTTING

Falck

Missioon

Meie missiooniks on:
• ennetada õnnetusi
• aidata hädas
• vähendada riske
• kaitsta vara

Visioon

Olla nr 1 turva- ja päästeteenuste pakkuja Eestis.

Väärtused

Oleme:
• usaldusväärsed
• kiired
• abivalmid
• hoolivad

Linna partner
transpordikorralduses
Lühiülevaade Avalike Teenuste
Divisjonist . Loe lk 4

Päästjana Pakistanis
Nii mõnigi päästja ei saanud töö-
andja vastuseisu tõttu missioonile
minna. "Falck on mind alati selles
osas toetanud ja nagu näha, on
Falcki embleemiga fiisi nüüdseks
ka Pakistanis nähtud," kiidab Anu
Raisma oma tööandjat, Falcki.
Loe lk 5

"Hoia oma telefoni"
Falck Noorteklubi plakatite joo-
nistusvõistlusele laekus rekordili-
selt 1098 tööd 123 eesti- ja vene-
keelsest koolist. Loe lk 7

Koduvalvekampania müügirekordi tegemise eest preemiaks kodukino saanud Henry Alt teab, et müüja peab väga aktiivne olema. "Need, kes jäävad kontakte passiivselt ootama, ei saa kunagi nii palju täis."

Parimad müügimehed

Henri Alt: 97 kampaanialepingut
Taimo Nellis: 88 kampaanialepingut
Ramon Kaju: 58 kampaanialepingut

Kampania lõi rekordi

Falcki koduvalve/kodukino sügiskampania purustas kõik müügirekordid, kui kampaaniakuul sõlmiti üle Eesti kokku leping 982 uue kliendiga.

Teist aastat järjest proovis Falck õnne kord juba läbi-proovitud kampaniaga – müüa koduvalvet koos kodukinoga. Ja üliedukalt

Müügidirektor **Tarvi Hirve** sõnul aitas hiigeltulemuse saavutamisele kaasa müügimeeste vaheline terav konkurents.

Võitjal sadakond lepingut

Parim müügimees **Henry Alt** sõlmis 97 kampaanialepingut, pluss veel tavalisi. Nimelt loobus osa oktoobris Falckiga liitunudist siiski kodukinost, eelistades kampaaniapaketi mõnda muud koduvalvelahendust. Müügidirektor Tarvi Hirv toob välja statistika Põhja regiooni kohta – 884 uut klienti, neist 727 kampaanialepingut.

"Tegin, nagu torust tuli," meenutab rekordilise müügi teinud Alt. Tema sõnul lihtsustas müüki kodukino. "Palju oli selliseid kliente, kes kunagi koduvalvet juba endale planeerinud, kuid reaalse lepinguni polnud jõudnud – olid n-ö ooterežiimil." Kampania käigus soojendati kõik vanad kontaktid üles ning paljud olid meeldiva pakkumisega kohe ka nõus.

Alt tekkis kohe kampania alguses hasartne konkurents teise müügitelemuse saavutanud **Taimo Nellisega**, kes sõlmis 88 kampaanialepingut. Müügimehed käisid tööl ka laupäeval ja pühapäeval. Argipäeval rabati kontoris seitsmest hommikul kümneni öhtul.

"Eks see tulemus on tahtmisest kinni," on Henry kindel. "Tahtmine midagi ära teha ja endale midagi tõestada. Ma võtsin kuu alguses eesmärgiks müüa 80 lepingut, müüsin 97." Henry teab, et müüja peab väga aktiivne olema. "Need, kes jäävad kontakte passiivselt ootama, ei saa kunagi nii palju täis."

Tulbi tulemuse sai uustulnuk **Tanel Ehrenpreis**, kes Falcki müügiosakonnas alles teist kuud tööl. Kuigi tal oma väljakujunenud kliendibaasi ei olnud, jõudis ta kampania käigus pea pooleks ja lepinguni. "Ta on aktiivne, oskab suhelda ning ei lasknud juhust käest, kui kontakt juba saavutatud oli," kiidab Hirv. Kampania kolmanda tulemus tegi mullune võitja **Ramon Kaju**.

Kampaniat planeerides tõugati kodukinovariant kui läbi-käidud etapp alguses kõrvale.

"Eelmisel aastal läks meil päris hästi, aga ei tahtnud sama rida jätkata, sest see tundus vana idee kordamine," kinnitab Falcki turundusdirektor **Silver Lume**.

"Käidi läbi" hulgaliselt erinevaid ideid – alates mobiiltelefonidest ja lõpetades reisidega. "Aga lõppkokkuvõttes jõudsimme arusaamisele, et kuna Koduvalve on perekeskene toode, siis ei toeta seda miski paremini kui kodukino," selgitab Lume. "Pereisa saab sealt omi filme vaadata, lapsed omi jne – samas hinnaklassis midagi nii head me ei leidnud." Niisiis otustatigi kasutada korra juba enast tõestanud toodet.

Kampania oli paljuski sarnane möödunud aastale – algas 1. oktoobrist ning turunduseks kulutati ka raha umbes sama palju.

"Kulutasime proportsionaalselt kanalitesse vähem, kuid neid oli rohkem. Me uskusime, et sõnum hakkab ise ringlema ja seda ta ka tegi," selgitas Lume. "Tasuta kodukino on ju tugev sõnum. Liiatigi oli bränd mullusest tugevam – Sony"

"Kui mullu olime teles ja otsepostis, siis sel aastal lisasime raadio ja kampanial oli oma mini-internetisait," räägib Lume. "Interneti leheküljelt sai lisaks kampania tingimuste ja reklaamide vaatamisele lihtsalt Falckiga ühendust võtta ning liitumise praktiliselt internetis ära teha."

Täiesti uus kanal Falckile selle aasta kampanias oli e-posti-

tus. Teade saadeti laiali 55 000 e-mailile. Kes e-maili viiele sõbrale edasi saatsid, osalesid LCD teleri loosimises. Nii sai 55 000 e-mailist 80 000.

"Ma olen e-maili reklaami alati kartnud, et seda võetakse kui rämpsposti, mis ei pruugi mainele hästi mõjuda," räägib Lume. "Seepärast olime Falckiga siiani sellest variandist distantseerunud. Aga kui on tõesti hea pakkumine siis, miks mitte."

Lääne regi tubli tulemus

Abiks edule oli ka agressiivsem müük, kui möödunud aastal. "Osalesime Osturallil nii Tallinnas kui ka Tartus. Seal käib palju inimesi ja see töötas müügikanalina väga hästi," meenutab Lume. "Teisest küljest töötas see hea turunduskanalina. Kes kohapeal kontakti ei võtnud, tulid näiteks kahe nädala pärast kontoris."

Lume kiidab eraldi Lääne regiooni – nad läksid rahvale lähemale eraldi kampania korras – toodet esitleti erinevates kaubanduskeskustes ja mujalgi.

Lume ei poolda sarnaste kampaniate korraldamist tihedamini kui kord aastas. "Kui teha tihedamalt, siis see devalveerib kogu ürituse ning pärast pole koduvalvet enam üldse võimalik ilma kodukinota müüa," põhjendab turundusdirektor.

Meelis Piller

juhiveerg

Riigid loovutavad õigusi

Tänapäeva maailmas valitseb tendents riigi rolli vähenemise suunas. On tekkinud rahvusvahelised korporatsioonid ja suurlinnad, mille finants- ja administratiivne suutlikkus on suurem paljude riikide omast.

Hirnutava supervõimu – NSVL lagunemise järel ootamatult süle kukkunud pingelangus tõi kaasa olukorra, kus enamikus maailma riikides riiklikku sündi oluliselt vähendati. Riikidevaheliste suhete paranemine pisendas sõjajõudude koosseise ja kulutusi neile.

Muutused on olnud väga kiired. Mitte inimpõlve (25 aastat), vaid vaevalt 10-15 aasta jooksul tekkis olukord, kus suur osa Läänemaailmast ei pidanud teisi riike enam vaenlaseks ja tagas nendest kaupade ning inimeste vaba liikumise oma territooriumil. Vähendati tolli- ja piirivalveametnike hulka. Selle tulemusena tekkis olukord, mis võimaldas arendada ka rahvusvahelist kuritegevust ning nendega seotud äärmusliikumisi.

Kuivõrd maailma riigid ei soovi "superpolitseid" mingi riigi juhtimise all, mis võiks nende suveräänsust ahistada, siis on ÜRO kaudu vastu võetud mitmeid rahvusvahelisi konventsioone eelkõige transpordi julgeoleku tagamiseks, mis seavad ülesanded transpordiettevõtetele ja neid teenindavatele terminalidele mitte riikidele.

Eestis on riigiga hea koostöö näiteks Tallinna lennujaama turvakontrolli teostamine meie ettevõtte töötajate poolt. Selle valve ülevõtmisega vabanes tänavatele patrullima mitukümmend politseinikku.

Samuti ei ole enam vaja NSVL ajast pärit raudteemiilitsat. Me saame need vagunid valvatud ilma, et valitsus peaks maksudest peale maksma. Kui maailmas näeb lennujaamades ja sadamates automaatidega relvastatud politseinikke, siis meie riik saab veel hakkama rahvale odavama ja vähemagressiivse, kuid efektiivse turvatöötajaga.

Enam ei ole iseenesestmõistetav, et kui üks riik läheb teise vastu sõtta, siis tehakse seda riiklike struktuuride vahenditega. Näiteks Iraagis on üle 15 000 eraettevõtte poolt saadetud palgalise sõduri-turvatöötaja, kes toetavad militaaroperatsioone. Enam ei tundu inimestele veider, et vanglates peavad korda turvatöötajad mitte ametnikud.

Turvalisuse müümine on leidnud kindla koha rahvusvahelises ärielus. USA-s kulutatakse õiguskorra tagamiseks eraettevõtte abil kaks korda rohkem raha kui avaliku sektori kaudu ning selle juures on eraettevõttesse palgatud kolm korda rohkem töötajaid kui riigiasutustesse. Mis on ka üheks põhjuseks turvafirmade eelistamisel – turvalisus tuleb riigi jaoks efektiivsemalt kätte.

Euroopa poolelt on viimase 20 aastaga Saksamaal turvafirmade hulk kahekordistunud. Nende käibed on kolmekordistunud. Kui Inglismaal oli külma sõja ajal umbes 10 000 turvatöötajat siis täna on neid 250 000, mis on rohkem kui Briti armees. Sama olukord valitseb ka Eestis. Meie probleem on ainult selles, et kui Kuninganna Elisabeth II alamad harjusid turvafirmade rolli kasvuga 50 aasta (kaks inimpõlve) jooksul, siis Maarjamaal toimus areng hüpertempos. Ühe vanima turvafirma tähistame me järgmisel aastal 15 tööaastat.

Urmas Piir

AS Falck Pääste juhataja

Falcki pääseb läbi tiheda sõela

lugeja kirjutab

Olen oma tuttavate juures kohanud väärarvamust, et Falckis leiab töö igaüks ja seetõttu satub siia inimesi, kellel puuduvad vajalikud oskused. Kindlasti peab selle arvamuse ümber lükkama.

Tõsi on, et meie eelistatuid töötajaid on 30-aastases Eesti kodanik, meessoost ja keskharidusega. Tõsi on ka see, et selliseid inimesi ei trehva väga tihti üle läve astuma. Sellist hoolimata tuleb Falcki tööle pürgijal läbida tiheda sõela ja väga suur hulk kandidaate tuleb sobimatuse pärast tagasi saata.

Tihti otsivad tööd vene keelt kõnelevad inimesed, kes ei oska riigikeelt isegi suhtlustasandil –

probleem on selles, et tellija soovib saada töötajaid, kes lisaks turvatöötajale oleksid ka klienditeenindajad ja seega on keeleoskus hädavajalik. Paljud muulased praagib välja turvaseadus, mis ei luba tööle võtta ilma alalise elamisloata inimesi.

Osa värbamiskeskusesse tulevatest inimestest on pensionärid või pensionieelikud. Kuna Falck on siiski turvafirma, kelle eesmärkideks on pakkuda abi hädaolukordades ja vähendada riske, siis tuleb osa neist inimestest välja praakida.

Aeg-ajalt leidub ka töölesoovijaid, kes pole suutnud isegi põhiharidust omandada. Rääkimata sellest, et juba ükselt saadame tagasi need, kes seadusega pahukisid läinud.

Loomulikult on medalil kaks külge ja nii ka värbamiskeskuses tööpäevi, kus saab rõõmu tunda töölesoovijate üle, kes vastavad kõigile meie nõudmistele.

Usun, et tulevikus suudab Falck pakkuda oma klientidele veelgi kvaliteetsemat teenust, kuna värbamiskeskus on töölepingijaile esitatavaid nõudmisi senisest karmimaks muutnud.

Erkki Paabot
värbamisspetsialist

"Lugeja kirjutab" on ESSPressi rubriik, milles kontserni töötajad avaldavad oma arvamust ettevõttes toimuva või turvatöö kohta üldisemalt. Kirjutage meile kolleegium@falck.ee. Parimad kirjad avaldatakse.

Miks on tähtis koduvalve turu hõivamine?

kirjad poolast

Ühe vastuse annab Poola kogemus. Kolm aastat tagasi hakkas turvafirma Solid agressiivselt tegelema koduvalve müümisega. Solid oli siis ainuke turvafirma, kes panustas koduvalve reklaamimisse. Teiste turvafirmade vabandus aga oli lihtne – meie tegeleme äriklientuuriga, sest erakliendid on liiga hinnatundlikud (loe: odava kuu tasuga).

Mõni aasta on nüüd mööda läinud. Group4Securicor Polska alarmdivisjoni juht Krzysztof Poznański ütlust mööda on tehnilise valve äriklientide turg küll arenev, kuid väga konkurentsitihe. Konkureerida tuleb nii installatsiooni- kui turvafirmadega. Äriklientide turg on selgelt "vana turg" (mature market), kus on palju tegijaid ja teenused väga sarnased. See toob kaasa aga ainult hinnapõhise võistlemise teiste pakujatega.

Krzysztof lisas veel: "See, millega Solid alustas mõned aastad tagasi, on nüüd talle toonud koduvalve turuliidri staatuse. Solid on "paika pannud" nii koduvalve teenuse taseme kui hinna. Nendes tingimustes on Solidiga eraklientuuri osas võistelda väga raske".

Ka potentsiaalne tarbijaskond on tänu nähtud reklaamile ja nähtavusele (kleepsud, autod) hästi selgeks saanud, et Solid on koduvalves tegija nr 1. Teistel turvafirmadel on väga raske koduvalve turule siseneda, sest tänu Solidile on ka see turg muutunud "vanaks turuks". Ja ei ole selle turu maht ka nii väga väike – näiteks Varssavis elab 1,7 miljonit inimest. Kogu Poolas aga 38 miljonit.

Ehk kes ees, see mees! Neil, kes hiljaks jäid, on Poola koduvalveturul väga raske kliente saada ja head tulemust teha. Kui siis ainult väga madala hinnaga.

Hõlpsamaks ei muuda seda ülesannet ka veel teadmine, et koduvalve kliendid on (sarnaselt näi-

teks panga klientidega) väga laiad teenusepakkujat vahetama.

Nii on Falck Eesti koduvalve turu hõivamine eesmärkide poolest igati taibukalt talitanud ja ega head tulemusedki tulemata jää.

Georgi Viies
Varssavi

falcknet

ESSPress nüüd ka FalckNetis – loe ja kommenteeri

Alates septembrist on kõigil Falcki kontserni töötajatel võimalus lugeda ESSPressi ka FalckNetist.

Netifoorumi teemalõiku ESSPressi toetatakse hiljemalt kaks päeva pärast lehenumbri ilmumist lugemiseks ja kommenteerimiseks kõik lehes ilmunud pikemad lood. Loodame, et uendus annab hea võimaluse jätkata lehes alustatud teemade arutamist töötajate seas. Samuti on lehetegijatele oluline tagasiside lugejatelt. Seetõttu ootame foorumis käsitletud teemade agarat kommenteerimist, kuid ka ideid selle kohta, millest või kellest võiks ESSPress edaspidi kirjutada. Asjalikumad ja sisukamad kommentaarid avaldame ESSPressi rubriigis "Lugeja kirjutab".

Toredat avastamisrõõmu pakume neilegi, kes veel FalckNeti kasutanud pole. FalckNet asub aadressil: <http://net.falck.ee/>

Esmakordsel leheküljele sisenemisel on kasutajanimiks on Teie isikukood ja parooliks neli nulli (0000), pärast seda soovib arvuti teiepoolset paroolivahetamist. Kui olete salvestanud uue parooli, oletegi FalckNetis. Probleemide korral kirjutage andres.putting@falck.ee või helistage 651 1975.

Andres Putting

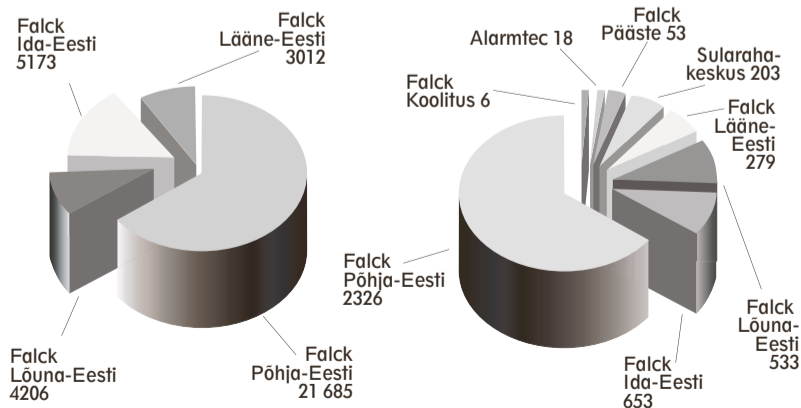
Põhja regiooni 2005 kolmanda kvartali parimad

Turvatöötajad:

- Leonid Loor - tööstusgrupp
- Alexei Khudobkin - kaubandusgrupp
- Annika Varik - Harjumaa esindus
- Vladimir Kuzmin - transiidigrupp
- Liina Heinmaa - transiidigrupp
- Heigo Stamm - esindusgrupp
- Tarvo Räni - juhtimiskeskus
- Tarmo Õunap - juhtimiskeskus
- Linnatranspordi teenindaja:
- Zinaida Kaibonen - avalike teenuste divisjon
- Turvajuh:
- Kristiina Eelmaa - esindusgrupp

30. oktoobri seisuga oli Falckil Eestis 34 076 tehnilise valve objekti

31. oktoobri seisuga oli Falckil Eestis ettevõtetes 4071 töötajat

ESSPress
Falck Eesti infoleht
Ilmub aastast 1999
Telefon 6 511 700,
6 511 823

Falck

Väljaandja:

AS Falck Eesti
Tammisaare tee 25
Tallinn 11314

Toimetus:

Andres Lember
Andres Putting
Meelis Piller

Toimetuse kolleegium:

Imre Soom (Ida regiooni)
Annelly Allik
(Lõuna regiooni)

Kaidi Säask
(Lääne regiooni)
Eero Liivandi
(Põhja regiooni)

Triin Mustjõgi
(Sularahakeskus)
Merlyn Laur (Alarmtec)
Lauri Kurviits
(kontserni keskus)

Kujundus: Meelis Piller
Trükk: AS Spin Press
Tiraaž: 1500

Trükitud ümbertöödeldud paberile.

Turvalisus või ebamugavus

Pärast kurikuulsat päeva, mis ajalukku läinud nime all 9/11, mil reisilennukid purustasid WTC hooned New Yorkis, on lennujaamade turvalisus teinud suure hüppe. Reisijatele on turva-protseduurid muutunud tülikamaks, kuid vastutasuks saame ohutuse.

Tänases ärimaailmas peab lennujaam olema ühtvii- si turvaline kui reisijatele atraktiivne – ebamugav turvakontroll võib aga potentsiaalseid lennujaama kliente sellest ettevõtmisest eemale peletada.

Amsterdamsis asuva, aastas üle 40 miljoni reisija teenindava Schipholi lennujaama turvaülem Ron Louwerse räägib G4S kontserni ajakirjale antud intervjuus, et soovib tulevikus näha sellist seadet, mis skaneerib kõiki ja kõike, ilma kedagi puudutamata. Nii säilib inimeste privaatsus, kuid samas tagatakse 100protsendiline turvalisus.

“See on vast liiga idealistlik idee,” mõtiskleb Louwerse, kuid lisab, et “you never know!”

Ega see nii utoopiline idee olegi – Inglise tehnoloogiaettevõtte QinetiQ on just lennujaamu silmas pidades välja töötanud nn millimeeterlaine kaamera, mis töötab nagu James Bondi prillid – nimelt skaneerib kaamera inimest ka läbi riiete.

Sellist seadet Tallinna lennujaamas Falcki turvajuhi **Kristjan Saariku** sõnul veel ei ole, kuid ta kinnitab, et tehnika on oma ajastu tasemel. Nii Amsterdamsis kui Tallinnas korraldab lennujaama turvalisust G4S kontserni ettevõtte.

“Euroopa Liit, kuhu astusime, on erimäärustega (määruse number on kuni järgmise ilmumiseni salastatud – autori märkus) kõik lennunduse julgeolekut puudutava väga täpselt reglementeeritud,” räägib Saarik. Nii peavad kõik Euroopa lennujaamad vastama kindlalt piiritletud ühtsetele turvamäärustele.

“Lennujaam ise ei mõtle tänapäeval enam midagi välja, kõik

Need “kaunid” mürsukujulised suveniirid jäid omaniku kurvastuseks siia poole piiri.

on paika pandud. Kõik parameetrid on täpselt kirjas, millele peavad ostetavad seadmed vastama,” selgitab Saarik. “Tehnoloogia osas võetakse alati samm ette.” Nendest sadadest miljonitest, mis lennundusse paigutatakse, moodustavadki väga suure osa kulutused julgestusele.

Kristjan Saariku sõnul kehtib lennujaamas väga lihtne reegel – kõik, kes seal opereerivad ja tegutsevad, vastutavad kõige eest, kõik peavad käima silmad lahti ja vaatama, et midagi kahtlast ei toimiks. “See lihtsustab julgestamist.”

Turvatöötajaks “tavalistesse” asutustesse on lihtsam saada kui lennujaama turvatöötajaks. Lisaks karmimatele nõuetele ja vastava koolituse läbimisele, peavad uue töötaja aktsepteerima ka piirivalve ja toll.

Kõik turvatöötajad, kes töötavad lennundusvaldkonna julgestuskontrollis, peavad läbima turvakooli ning 64tunnise lennundusjulgestuse baaskursuse. Kõik lennujaamas töötavad turvatöötajad peavad igal aastal läbima ka täiendõppe.

Kolitus viivad läbi Falck

MEELIS PILLER

Suurekabiidilise pagasi läbivalgustamiseks mõeldud masin. Seda ei näe reisija kunagi.

Hiljuti oli selline juhtum, kus reisija pani oma sülearvuti läbivalgustusaparati, kuid kui selle kätte sai, ütles, et see pole tema oma, et see on vahetusse läinud. Segane olukord lahenes siis, kui pahane reisija helistas oma sekretärile – selgus, et arvutid oli tema kogemata ära vahetanud.

Koolituse lennuturvalisuse instruktorid, kes on ise vastava kursuse saanud Brüsselis või Kiievis.

“Kui me räägime lennundusjulgestusest, siis me räägime inimestest, mitte kahjustest. See on suur vahe võrreldes tavaliste turvaobjektidega,” räägib Saarik.

Kõige pikema staazhiga lennujaama julgestustöötaja on sellel alal vastu pidanud juba 30 aastat. Üldine kaadri volavus on nagu ikka turvatöötajate hulgas. “Asi on järjest paremaks läinud,” räägib Saarik. “Need, kes pikemalt püsima on jäänud, on oma ala fanatid.”

Kõige keerulisem on läbivalgustusaparadi õpe, et ekraani taga istuv töötaja suudaks eristada, mis on mis. „Peab olema 100% kindel, et kõik on õiged asjad, mis läbi lastakse,” räägi Saarik.

“Üks on kindel, et kui monitori taga istuv turvatöötaja istub pikka aega, siis ta hakkab kõikides kohvrites nägema tonti. Soovituslik aeg on väga lühike – 20 minutit.”

Meelis Piller

Loe samal teemal juhiveergu lk 2

Tunnustus Panasonicult Alarmtecile

Falck Eesti kontserni kuuluv valvetechnika maaletooja Alarmtec AS pälvis tunnustuse kui üks parematest kaubamärgi Panasonic videovalvesüsteemide müüjate tegevatest firmadest Euroopas.

Panasonic Security Products edasimüüjate kokkutulekul 11.oktoobril Saksamaal Kölnis võttis Alarmtec ASI juhataja Priit Sarapuu vastu Panasonic Premier Integrator (PPI) tunnustuse. Sama staatuse sai 40 Euroopa ettevõtet.

Panasonicu seatud PPI kriteeriumitele vastamine annab võimaluse osaleda eri riikides esindusi omavate kontsernide hangetes. Näiteks kui mõni rahvusvaheline firma soovib kõikidesse oma hoonetesse Panasonicu valvetechnika paigaldamist tsentraalse lepingu alusel, siis töö teevad eri riikides ära PPI-ettevõtted.

Merlyn Laur

Algas Falck Siseülikooli teine õppeaasta

Falck Siseülikoolis “immatrükuleeritakse” tänavu 112 tudengit, kes kuue õppetooli juures läbivad “sügis- ja kevadsemestrini” ning lõpetavad õppeaasta traditsioonilise konverentsiga kevadel. Nagu mullugi, kutsusime ka sel aastal siseülikooli kõiki ettevõtte töötajaid, sõltumata tööstaaži pikkusest meie ettevõttes või vanusest, ametikohast ja töö asukohast, meheks või naiseks olemisest, keelteoskusest ja töökoostusest.

Eelmise aasta programm keskendus juhtimisele ja õppetooli vedasid meie kontserni ettevõtte juhatajad. Käesolev õppeaasta sobib neile, kes soovivad laiendada oma teadmisi uutesse valdkondadesse ja avardada maailmapilti sõltumata praegusest erialast või ametikohast.

Tänavu juhivad õppetooli Falck Eesti kontserni kuus valdkonnajuhti – **Andres Lember** – Falck Eesti kontserni avalike suhete direktor, **Andrus Jauk** – Falck Eesti kontserni tehnikadirektor Lääne-Eesti, **Andre Lilleleht** – FAS Falck Eesti mehitatud valve diviijoni ülem, **Eela Velström** – Falck Eesti kontserni personalidirektor, **Silver Lume** – Falck Eesti kontserni turundus-arendusdirektor, **Urmas Piir** – AS Falck Pääste juhataja, kes oma kogemuste, teadmiste ja tunnustuse järgi kuuluvad vaieldamatult Eesti parimate professionaalide hulka. Siin on esindatud tehnika, meedia, turundus, personal, riigikaitse ja turvalisus. ✂

Olev Timberg pälvis Piirivalve aumärgi

Piirivalveameti peadirektor tunnustas eduka koostöö eest Falck Eesti transiidigrupi turvajuhti Olev Timbergi Piirivalve rinnamärgiga Mõök ja Ilves.

Rinnamärk “Mõök ja Ilves” on ühendavaks ja austavaks sümboliks piirivalves teenivatele ja teeninud töötajatele. Samuti antakse märki välja headele koostööpartneritele väljastpoolt süsteemi. Falcki töötajate seast on Timberg teadaolevalt esimene, kes selle märgi pälvinud. ✂

Kuressaare esindus uues majas

Alates 1. oktoobrist asub Falck Lääne-Eesti Kuressaare esindus uuel aadressil: Tallinna 16, vastvalminud Ajamajas.

“Meie jaoks teeb selle maja eriliseks asjaolu, et alates maist 2005, kui alustasime hoone tulekahuja nõrkvolusüsteemide väljaehita-

mist, oleme hoone õigeaegse valmimise nimel kõvasti pingutanud ja ilusale suvele vaatamata paljustki loobuma pidanud,” ütles esinduse juhataja Jaanis Rõõm. “Meie väikesele kollektiivile teeb sellise mas- taapse töö valmimine kindlasti au. Ees ootab veel majaaluse parkimis- süsteemi väljaehitamine.” ✂

Linna partner transpordikorralduses

Meelis Piller käis uurimas, kuidas töötavad Tallinna transpordikorralduse suurimad partnerid erasektoris – Falck Eesti avalike

Taksokontroll Aleksei Vintejev – 98% on Tallinnas korras

“Alguses oli väga raske,” meenutab Aleksei. “Aga praegu taksojuhid juba teavad, et me ei tööta nende vastu, vaid nende poolt.” See on taksokontrollide filosoofia – eesmärk leida piraate, kes töötavad ilma sõidukaardita ning viivad taksode mainet alla.

“Meie püüame piraadid kinni ja teeme trahvi,” kirjeldab Aleksei oma tööd. “Viimati just saime ühe kätte Dunkri tänaval, tegime kiirmenetluse korras trahvi 3000 krooni.”

“Tahate, ma ütlen nime ka?” küsib Aleksei natukese ja pärast. Ei, ei, pole vaja, pomisen vastuseks, räägime lihtsalt tööst.

Olen ise sage taksoteenuse kasutaja ning arve küsin raamatupidamise jaoks alati. Kord ütles taksojuht, et ta parem kirjutab arve käsitsi, kui prindib – nimelt arveblanketid saab autojuht firmalt tasuta, printeripaberi peab aga ise ostma.

Mul muidugi ükskõik, peaasi, et arve, aga taksokontrolli üheks tööülesandeks on kindlaks teha, kas autos olev printer on töökorras.

Selgub, et kliendile arve esitamine on kohustuslik – isegi kui kliendil seda vaja pole, peab taksojuht arve väljastama.

Taksomeetril peab olema ka tunnistus ning kontroll teeb kindlaks, et see pole aegunud. Tunnistus väljastatakse tavaliselt kaheks aastaks, kuid kui ka siis, kui on toimunud tariifimuutused.

“Tariifid peavad taksomeetritele olema sisseprogrammeeritud.”

“Teine asi, mida peab kindlasti kontrollima, on tegevusluba,” räägib Aleksei. “Kui vedaja ja ühissõiduki juht on eri isikud, peab autojuhil olema tööleping või väljavõtte töölepingust, mis kinnitab, et autojuht on vedaja juures tööl.”

Falcki taksokontrollid peavad vaatama ka auto välimust – kas sõidukil on värvirikumisi ja avariitunnuseid.

“Kontrollime, et autosalong oleks puhas, et kliendi teenindamise ajal ei oleks autos ebavajalikke asju,” kirjeldab Aleksei rutini. Autodes ei tohi olla nt lõhkeaineid ning ei salongis ega pagasiruumis midagi, mis võiks klienti või tema pagasit määrida.

“Kontrollime loomulikult, et hinnasildid on seal, kus ette nähtud, taksojuhi teenindaja-kaart peab olema armatuurlaua keskel.”

Üldiselt on olukord Aleksei sõnul normaalne – 98% sõidukitest on korras. “Linna peale on kaks kuni kolm piraati.”

Ühe takso kontroll võtab aega umbes 5-10 minutit. Viimane fuuroori tekitanud juhtum takso maailmas oli see, et ilma loata “takso tegemisega” jäi vahele Tallinna linnavolinik. “Katsus põgeneda ja tegi avarii,” meenutab Aleksei.

“Temaga on päris raske tegeleda, sest ta võttis plafoonilt ära sõna takso ja väidab, et see pole takso. Aga vahele jääb ta nagu niigi,” on Aleksei kindel.

Korrapidaja Anna Eltser – kollektiiv on hea

Anna igapäevatöö on vestelda ühistranspordis piletita sõidu eest vahele jäänud inimestega, kel mingi vastulause esitada. “Põhiliseks probleemiks, millega inimesed mulle helistavad, on see, et nad ei jõudnud piletit komposteerida.”

Ausalt öeldes olen ise sellise momendi läbi elanud, kus trammi sisenedes tormas kontrolör kohe juurde ning nõudis piletit, mul oli tol ajal õnneks üliõpilase kuukaart, kuid kaaslasel oli tavaline sõidutalong, mida füüsiliselt ei olnud võimalik – isegi juhul kui see käes oleks olnud – kompostrisse panna sellise kiirusega kui saabus kontrolör. Aga pean siiski rõhutama, et tol ajal ei tegelenud sellega tööga veel Falck.

“Ükskord helistas üks naisterahvas, kes tükk aega püüdis midagi seletada, kuniks ühel hetkel küsis, et kas teie siis vene ajal ei sõitnud ilma piletitä,” räägib Anna. “Ma ei osanud sellele küsimusele küll vastata, see oli ju nii ammu.”

Kõnesid tuleb Annal vastu võtta päeva jooksul isegi kuni kaheksa kuni kümme. Eriti karmiks muutub asi n-ö kampaaniate käigus, mil kontrollile on rohkem kui tavaliselt – kõnesid tuleb praktiliselt iga kümne minuti jooksul. Kõnedele vastab neli teenindajat ning piletikontrolli juht.

“Mõned tahavad ülemusega rääkida, sest meie oleme väikesed inimesed,” räägib Anna ning lisab kergelt muiates, “teatakse, et Sõõrumaa on Falcki üks omanikest, nii et mõned tahavad isegi temaga rääkida.”

Anna teab rääkida, et enamasti inimesed siiski valetavad – peamiselt ikka selleks, et vähem trahvi maksta. “Aga mina seda ei otsusta,” on Anna hääles kerge nukrus. “Ma lihtsalt istun ja kuulan.”

Annal on head kolleegid. “Tööpäeva lõpus teeme nalja ja võib öelda, et tuju ei ole lõpuni rikutud. Mulle see töö meeldib, et selle nimel võib kannatada mõni kord.”

Ja ega see töö nii hallides toonides olegi – paljud inimesed on viisakad, maksavad korralikult trahvi ära ja ütlevad isegi aitäh ja nägemist.”

Kord tuli kontoris e-mail, et Falckil oli väga viisakas kontrolör. “Selline asi tõstab kohe tuju,” räägib Anna helgetest hetkedest. “Ja ükskord joonistas piletit sõiduga vahele jäänud noormees selletuskirjale jänku ja kirjutas, et olen jännes.”

Parkimiskontroll Heiki Gregor – No comments!

Heiki on parkimiskontrolörina töötanud alles kaks kuud, kuid selle aja jooksul saanud teada enda jaoks ootamatu töö – seaduse ja linna kehtestatud korrale sülitajaid võib iga päev üles lugeda sadade kaupa.

“Ma ei uskunud, jah, et asi nii hull on,” räägib Heiki, et viivistasuotsuseid tuleb välja kirjutada palju. Hullel on isegi valesti parkimine, kuid selle eest Falck ei vastuta.

Parkimiskontrolör tegeleb Heiki sõnul – kerge irooniaga öeldud – põhiliselt sellega, et “võimaldab parkimise eest hilinenud tasumist”.

“Kas on unustatud maksta või on aeg üle läinud. Neid juhtumeid tuleb päevas kümnekond ikka ette.”

Kviitungile kojamehe vahel järgneb “igapäevaselt” enamasti sõim – parkimiskontrolör saab sõimata selle eest, et oma tööd teeb, sest viga on siiski juhipoolne. “Üsna palju on aga intelligentseid inimesi, kes saavad aru, et maksu maksmatajätmine on nende viga ja püüavad asjasse suhtuda huumoriga.”

Kui kontrolör tuvastab, et sõiduki juht pole parkimise eest tasunud, siis ootab kontrolör Heiki sõnul igaks juhuks veidi – äkki ilmub juht siiski välja. Kui juhti ei tule, jäetakse kviitung klaasile ning 24 tundi “tasuta” parkimist on garanteeritud.

Keegi on sammulugejaga mõõtnud, et üks parkimiskontrolör käib päevas läbi 20 kilomeetrit. “Kas see nii palju just tuleb,” kahtleb Heiki, kuid arvab, et tegelikult võib see number sinnakanti ulatuda küll.

Kui küsin, et kas on ka huvitav töö, saan vastuseks lakoonilise – No comments.

Avalike teenuste divisioni on viimase aasta jooksul asunud tööle mitmeid uusi juhte, kes end lühidalt tutvustavad.

Kristi Vahtra – ATD arendusjuht

Ene Falcki olin Hunt Kriimsilm, kellel 9 ametit. Õppisin etiketti ning hiljem juurde ka klienditeenindust. Olen avanud restorane, teinud dispetšeritööd ESS Kinnisvarahoolduses. Olen pidanud arvestust ühe IT firma personali üle ja võidelnud maksuametis ümbrikupalkadega.

Olen üks tütarlaps, kelle loominguilisus jääb kahjuks ainult minu juustesse... ja pisut ka paberile. Kirjutun lastenäidendeid. Ja tulevalt minu edevast natuurist ei saa ma jätta mainimata, et üks minu näidend on pälvinud ka ühes maakonnas korraldataval konkursil parima süžee autasu.

Ülo Randaru – parklate juhataja

Ene Falcki tulekut jõudsin 8 aastat juhtida arveametnike jagu, roodu ja viie maakonna keskust Tartus. 1996. aastal tulid perega Tallinna ja töötasin 8 aastat statistikaameti peadirektori asetäitjana.

Tööst vabal ajal ehitan tihti mänguklotsidest uusi ja uusi parkimismaju oma pisipoiste päevpäevalt täienevale autopargile.

Olen optimist, sest tean et pessimistiks saamine on vägagi lihtne. Piisab vaid omada hästi palju olulist infot kõige ebaolulise kohta ja juba võidki hakata nägema eba-kohti seal, kus neid varem lihtsalt pole keegi osanud kartagi.

Ivo Sirgi – parkimiskontrolli juht

Puhastverd eesti mees, abielus kauni ja sümpaatse naisega, kaks täiskasvanud poega.

Professiooni suunitluse sain isalt - olen lõpetanud TEMT-i autode remondi ja hoolduse eriala. TPI-s omandasin töö kõrvalt ökonomisti hariduse. Põhiliseks töövaldkonnaks on olnud transport ja logistika, seda nii riiklikus kui erasektoris.

Hobiks on omandada võimalikult paljude transpordivahendite juhtimise kogemus. Lõõgastun looduses ja suvilas maatööd tehes.

Marek Kõiv – piletikontrolli juht

Falcki kasuks osutasin seetõttu, et eelnev töö politseis hakkas ammendama ja leidsin, et pean arenema ka teistes valdkondades.

Olen meesterahvas parimates aastates. Parajalt peenike aga sportlik sell, küll pole veel jõudnud spordiklubi liikmeks astuda aga juba olen osalenud ja enda arvates küllaltki tublide tulemustega lõpetanud Falck juhtide kümnevõistluse.

Tööks katastroofi piirkonnas peab olema "tiba hull"

päästjana pakistanis

"Lauljalt ei küsi keegi, et miks ta laulab või kirjanikult, miks kirjutab. Selle asja nimi on vist kutsumus."

Nii iseloomustab oma tööd hiljuti Eesti päästemeeskonna liikmena Pakistani katastroofi piirkonnast naasnud Falcki kiirabivelsker **Anu Raisma**.

Teisena kohal

Missioonist teadasaamine, pakkimine ja lennukiga kohalejõudmine on tempokas. Võrreldes eelmise, Indoneesia missiooniga saabume katastroofipaigale vägagi kiiresti. Tänu meeskonna juhi **Mati Raidma** harukordsetele organiseerimisvõimetele oleme pärast jaapanlasi teine rahvusvaheline päästemeeskond, kes Battagrami jõuab.

Islamabadis saame kiiresti transpordi ja möödume seal enne meid ootavatest päästemeeskondadest. Meie kolonni eskortib kohalik politseiülem oma džibiil. Turvakaalutlustel peame paraku tee peal ühe ööbimise teema. Battagrami pole teab mis pikk tee, aga kokku tuleb raskeid mägitel läbida ligi 8 tundi. 4 tundi ühel ja 4 teisel päeval.

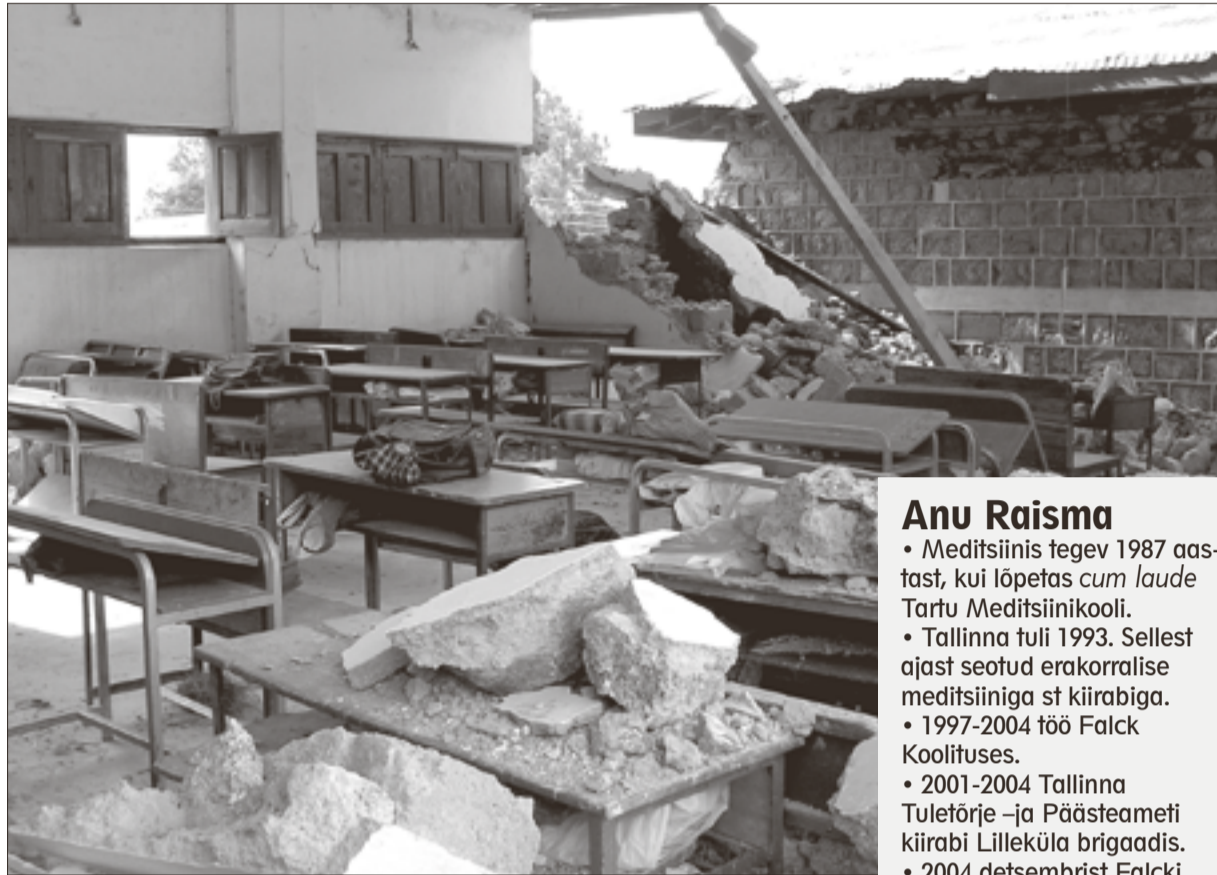
Kohale jõudnutele avaneb trööstitu pilt: koolimaja, kus lapsed on põgenenud, jättes laudadele töövihikud ja maha koolikotid; haigla, mis on muutunud rusuhunnikuks... Hukkunute täpset arvu ei tea veel keegi, räägitakse kümnetest tuhandetest. Kümned tuhandet on jäänud peavarjuta.

Kõik vajalik kaasas

Lööme kiiresti laagri püsti. Kõik vajaliku, mis tagab meie sõltumatuse, võtsime Eestist kaasa: meditsiiniaparatuur, pääste- ja otsingurühma varustus, generaator, söök ja vesi, telgid, isegi WC. Kokku 3,5 tonni. Kohapeal vajab meeskond vaid transpordi katastroofi piirkonda jõudmiseks ja kütust generaatori jaoks.

Battagrami piirkonnas on meie operatsioonituba ainus. Kohalik arst käib meie tööd imetlemas ja ütleb, et paari lähima aasta jooksul loodab ta sellele telgile (loe operatsioonitoale), mis meist maha jääb. Sest vaevalt uus haigla enne paari aastat valmib...

Eesti päästemeeskond on maailmas tõenäoliselt ainuke tsiviiliskitust koosnev meeskond. Mujal kuulub see puhtalt militaarvalda ja tegevusnormid seetõttu rangelt reglementeeritud. Meid ei seo mingid ranged tegevusnormid ja seetõttu kohaneme rutemini ja probleemid saavad kiirema lahenduse. Meie eelis on paindlikkus ja hea kohanemisvõime.

KATASTROOFIPAIGAS AVANES PÄÄSTJATELE TRÖÖSTITU PILT: koolimaja, kus lapsed on põgenenud, jättes laudadele töövihikud ja maha koolikotid; haigla, mis on muutunud rusuhunnikuks...

Kohalikku sööki-jooki päästemeeskonnad ei tarbi ja seda mitmel põhjusel. Kuna tulime aitama, ei saa me ära süüa-juua seda vähestki mis järel või mida humanitaarabina katastroofi piirkonda saadetakse.

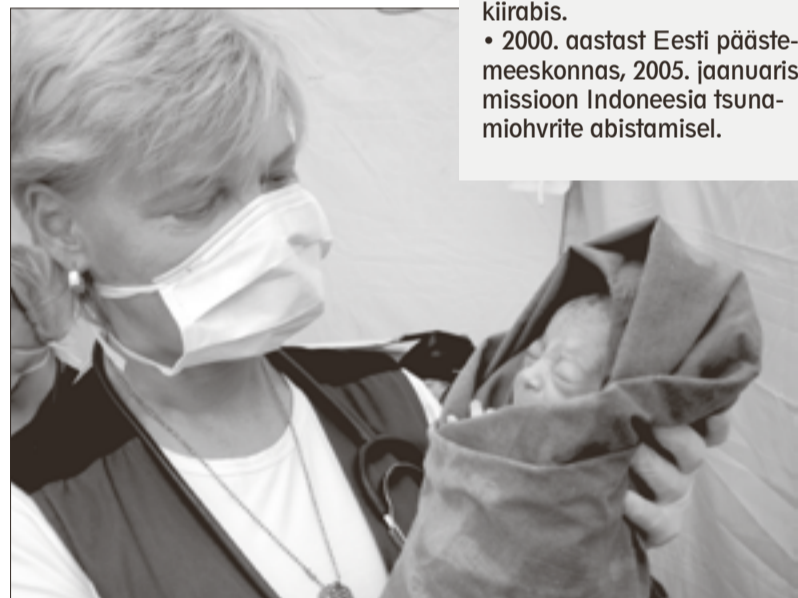
Teine põhjus on muidugi keskkond, mis on bakteritest tulvil. Pole ju mõtet päästemeeskonnal, kes peale saabumist oma aja tualetijärjekorras veetma peab. Olukorra tõsidusest annab hea näite üks kolleeg, kes kriimustab kusagil põõsastes oma jalga – sellest tuleb üks korralik infektsioon ning jalg läheb tursesse. Samal põhjusel ei aja mehed ka Pakistanis viibides habet – infektsioonioht on väga suur.

Ilm on muutlik. Kuna asume orus, siis päevasel ajal on kohati katlasoleku tunne. Öhtul kell nelja paiku "keerakse aga küte kinni" ja õhutemperatuur langeb 5-6 soojakraadini. Siis lähevad kasutusse juba kõik riided ja kõik soojahoidmiseks vajalik. "Parema puudumisel" olen kodust kaasa võtnud miinus 30 kraadi kannatava magamiskoti, seetõttu olen vist ainus meeskonna liige, kes hommikul ei pea külmast tingitud magamatust kurtma.

Umbusklikud kohalikud

Eelnevalt saadud informatsioon maa kommete ja tavade kohta vastab tegelikkusele. Kulub mitu päeva, et harjuda kohalike elanike põrniitsete ja kahtlustavate pilkudega. Kui Indoneesias nägime hoolimata laastavast looduse jõust ikkagi naeratavaid ja tänulikke nägusid, siis Pakistan on hoopis teistsugune.

Mehed, enamuses habemikud ja mornid, pikutavad UNICEF kir-

VÄIKE PAKISTANI TÜDRUK, kelle Anu ilmale aitas, sai nimeks Mai Estonia.

jasid kandvate tekkide all naridel, lastes lastel taluda hoopis ebamugavamaid tingimusi. Islami usku ja kombestikku on tunda igal sammul. Samuti suure moslemite arvuga Indoneesias see nii tuntav ei olnud.

Ju siis on olustikud need, mis inimesi muudavad. Kui Indoneesias olid meie patsiendid valdavalt rõõmsad, puhtad ja sõbralikud inimesed, siis Pakistanis tuleb paraku tõdeda, et hügieen sellel maal küll veel lapsekingades.

Patsientidega suhtlemine käib valdavalt viipekeeles, vahel on tõlgiks kohalikud arstid. Pakistanlaste usalduse võitmine on tõesti raske. Aga me saavutame selle.

Põhiline mis mällu sööbib ongi see esialgne suhtumine ja kohalikud inimesed. Kas on see tingitud mu eelnevast kogemusest või millest iganes, aga taolist ängistust kui tundsin Indoneesias, ma maa-värinapiirkonnas ei tunne.

Siiani on mälus pilt Indoneesia Banda Aceh'i rannas, kus tsunamist minema pühitud majade vundamente oli näha nii kaugele kui silm ulatus. Nähes seda looduse

ürgset jõudu ning laastamistööd, tundsin kuidas miski surus kinni kõri ja sügav aukartus looduse ees võttis võimust.

Kutsumus "tiba hulludele"

Tagasiteel võtab meid pidulikult vastu Pakistani peaminister. Suurte päästemeeskondade kõrval jätkub tal ohtralt tänusõnu ja siirast vaimustust ka pisike Eesti aadressil.

Minu mõtted on juba kodus, sest ääretu tähtsus on missiooni siirduva päästja kodustel tingimustel. Lähedaste arusaav ja mõistev suhtumine on põhiline, mis aitab mul seda tööd teha. Mäletan oma poja Rauli lauset, kui jälle mingile õppusele sõitsin: "Ema, sa oled hull!" Ju siis peab olema tiba hull, et teha sellist tööd, kus füüsilist tänu nagu pole, pigem on see rahulolu, et saad aidata ja teed midagi, mis muudab nii mõnegi inimese elusaatust. Ja iseenda ellusuhtumist...

Pärast viimast missiooni olid lähedased rahul, et eluga tagasi tuln.

Andres Putting

europa

Uus vaatenurk Europarlamendile

Õige varsti hakatakse Brüsselis, Strasbourgis ja Luxembourgis asuvald Europarlamendi ruume jälgima Group 4 Securicor'i paigaldatud IPkaameratega. Group 4 Securicor on ette võtnud väga mastaapse projekti – kolmes riigis asuvasse Europarlamendi hoonetesse luuakse hiiglaslik CCTV süsteem, mis koosneb peaaegu 1000 kaamerast. Uus tehnika vahetab välja senise analoog-videosalvestuse süsteemi, mis paigaldati 1990. aastatel. Vana süsteem on end siiani igati õigustanud, kuid Europarlament otsustas siiski IP kaameratele üle minna.

Koostöös IBMi ja maailma juhtiva võrgukaamerate ning IP videotehnoloogia tootjaga Axis võitis Group 4 Securicor Europarlamendi korraldatud konkursi. Kolmes riigis, kus Europarlament paikneb, vastutab Group 4 Securicor süsteemi installimise eest. G4S hakkab lisaks Europarlamendile pakutavate turva-, tuletoorje- ja eriteenuste haldama ka kaamerasüsteemi. Internet muutis video salvestamise traditsiooniks – arvuks kasutavad omavaheliseks suhtelemiseks digitaalkeelt. Seepärast on hakanud ka foto- ja videoseadmete ning tarkvaraga tegelevad ettevõtted välja töötama meetodeid, kuidas saada võimalikult kõrgekvaliteedilist kujutist, mida on samas lihtne üle interneti saata.

Tänaseks on see tehnoloogia juba väga heal tasemel, nii et näiteks Eestis võib reaalaajas üle interneti suurema vaevata näha kvaliteetset videopilti tegevusest, mis toimub näiteks Austraalias. IP videokaamerate eeliseks on veel kokkuhoid juhtmete pealt – need seadmed ei vaja sellist hulka „traati“ kui vanad analoogsüsteemid. Kuigi Europarlamendi CCTV süsteem pakub kõiki IP kaamerate võimalusi, ei baseeru see siiski internetil. Roland VanRoy Belgia G4S Security Servicest selgitab, et Europarlamendil on olemas oma sisevõrk, mis ühendab kõiki üksusi. Seega on G4S tehnikatiimi ülesandeks vedada juhtmed IP kaameratest lähima tehnikaruumi ning seal edasi liigitub signaal juba olemasolevasse võrku. Süsteemist väljastpoolt ei saa keegi kaamerate edastatavat kujutist jälgida.

Lühendatult G4S ajakirja "International" septembrinumbrist.

Falcki vormis polaarkangelane

Rocca al Mare Kooli valvelauas istub hallipäine Falcki vormis mees. Vello Park ei ole lihtsalt turvatöötaja, Eesti Polaarklubi presidendina on täna tema põhiline huvi rajada Eestile Antarktikasse oma uurimisjaam.

tegija

Rocca al Mare Kooli turvatöötaja Vello Park on elu jooksul olnud meteoroloog ja polaaruurija, põllumajandusakadeemia õppejõud, kosmiliste uuringute vaneminsener, kapteni abi teadusalal, töötanud termofüüsika-, elektrofüüsika- ja mereinstituudis, osalenud mereekspeditsioonidel Läänemeres, Atlantil jm. Uurinud helkivaid ööpilvi ja pärlmutterpilvi, harrastanud

langevarjuhüppeid ja alpinismi. Elanud pikka aega erinevates polaarjaamades Antarktikas.

Salastatud töö

Vello Park ise lendavaid taldrikuid ei näinud, kuid mõni tema kolleeg olla näinud küll. "Tol ajal ei tohtinud sellest rääkida," meenutab Park tööd kosmiliste uuringute sektoris Antarktikas. "Venemaal ei tohtinud neid nimetada UFOdeks või NLOdeks, vaid neid nimetati anomaalseteks optilisteks nähtus-

teks atmosfääris." Märges DSP – 'dlja sekretново ispolzovanija' (salajaseks kasutamiseks) – ilutses iga sedalaadi infot sisaldava raporti kaustal.

Erinevaid uurimisprogramme oli kokku viis. Park tegeles ise veel ööpilvede ja päikesekiirguse uurimise, meteoroloogiliste vaatluste ja osoonimõõtmisega. Kõik strateegilise tähtsusega alad.

Ööpilved olid omamoodi looduslik kaitsekiip rakettidele – radar nendest läbi ei näinud. Kogu info nende pilvede kohta oli sõjaväele väga suureks väärtuseks. Iga väiksegi teadusprojekt pidi haakuma sõjalise kaitse otstarbega, kuna rahastajaks oli kaitseministeerium. "See kaotas aga strateegilise tähtsuse, kui külm sõda lõppes," räägib Park. "Täna on kõik need seirejaamad turismiobjektid."

Kui tänapäeval räägitakse tihti

osooniaukudest, siis Park avastas Antarktikas olles juba 70. aastatel, et osoon väheneb. "Aga tol ajal ma arvasin, et Venemaal toodetud spektromeeter valetab – gradatsioon on paigast ära ja seade näitab süstemaatiliselt vähem."

Elu 86kraadises külmas

1982. aastal toimus polaarjaamas Vostok põleng. "Olin kaheksa kuud praktiliselt elektrita," meenutab Park. "Inimeste vastupanuvõime sai viimase piirini proovile pandud, keegi ei uskunud, et me tagasi tuleme – kõige madalam temperatuur oli miinus 86 kraadi." Ning lisab ootamatult, et kahjuks ei kogenud nad maakera kõige madalamat temperatuuri, mille tema sõber järgmine aasta mõõtis – 89,2 kraadi alla nulli. "Praegu läheb ilm soojemaks ja Antarktika äärealad sulavad."

Väljas oli miinus 70-80kraadise temperatuuriga lubatud olla maksimaalselt pool tundi. "Me olime 7-8 tundi ja ei jäänud haigeks." Kõige raskem oli muidugi psüühiliselt – koju midagi teada ei tohtinud, sest oli allkirjastatud paber, mis ütles, et kõik on korras.

Ruumis, kus Park magas oli 5 kraadi külma ning laboratooriumis, kus ta töötas 50 kraadi. "Sain hiljuti Venemaa Antarktika uurimise ülemat tänukirja, et väga head andmed," muigab Park. Ja entsüklopeedia lisab, et [Park] ilmutas mehisust jaama päästmisel, kui 12. IV 1982 oli elektrijaama põleng.

Appi keegi tulla ei saanud, sest masinad ei pidanud vastu. "Me olime lihtsalt sunnitud seal olema ning kõrgemat temperatuuri ootama."

Tulekahjusid on Antarktikas

väga palju olnud ja enamasti väga traagilised. "Üle 60 inimese Nõukogude jaamadest on sinna jäänud – raudkirstus mäe peal, mumifitseeruvad igaveseks."

Antarktikas viibis Park *summa summarum* üle viie aasta – see on Eesti rekord.

Unistus Eesti jaamast

Pärast polaarjaamade perioodi tegi Vello Park rendilepingu uurimislaevale Livoonia (endine Arnold Veimer). "See oli üks ilusamaid laevu. Mina aitasin ehitada ja mina viisin selle ka ära, kui see Rootsi kuninglikule mereväele maha müüdi."

Laev tegi Argentiinast Antarktikasse üle 20 ökoturismi reisi. Ligi 100 000 krooni maksnud reisel osalesid peamiselt Ameerika pensionärid. "Turistid olid väga haritud inimesed – kirjanikud, teadlased, fotograafid – nemad tulid, et vaadata elu Antarktikas," räägib ca 40 korda üle Drake'i väina seilanud Park.

Antarktika reiseid jätkusid Livooniaga 1996. aastani.

Eesti Polaarklubi presidendina on Parki praegune missioon Eestile Antarktikas jaam teha. "Kõik on pooleli, raha ei ole, programmid on pooleli," räägib Park. "Me lootust ei kaota. Arktika ja Antarktika uurimise ajaloost on teada, et meestel polnud ka raha aga käisid ära – puulaevadega. Raudlaevad maksavad rohkem."

Park on kindel, et polaarjaamast on Eestile praktiline kasu. "Antarktikas on selline lugu, et iga avastus, mis seal tehakse, on praktilise väärtusega. Antarktika kaudu saame teada maakera kliima minevikku ning võib-olla ka tulevikku – see on tohutu varaait. Ei ole mõtet öelda, et las "suured" uurivad."

Kahtlus sünniajaga

Tööd Falckis soovitasid Pargile sõbrad. "Falckiga oli selline lugu, et mul oli tarvis natuke trenni teha. Aga nüüd on igal pool tasuta kohad." Sõbrad siis soovitasid Falcki – saab soodsalt trenni teha ja natuke raha ka. "Seal oli üks tore vanem mees nimega Mati, kes mind kohe vastu võttis. Ma olin vanem kui 65 ja tol ajal polekski mind tohtinud tegelikult tööle võtta – nüüd on seadus muutunud."

Kui Park füüsilised katsed läbis, tuli treener ja küsis, et kas sünniaasta on ikka õigesti märgitud – Pargi füüsilised näitajad olid märgatavalt paremad kui nii mõnelgi noorel mehel.

Kuna Park varem pedagoogina töötanud oli, suunatigi ta Rocca al Mare kooli.

"Väga raske koht on, lasen nagu orav rattas," räägib Park – ta mõõtis sammulugeja ära, et 24 valvetunni jooksul läbib ta 23 000 sammu.

"Kõige humoorikam on see, et üks põhjus sellele tööle minekuks oli raamat kirjutada." Aga aega koolis kirjutada pole – lastega juba igav ei hakka, tütleb ta ise. Ta peab loenguid ja näitab pingviinide pilte. "Meie klubi põhikirja üks punkt näeb ette, et tuleb populariseerida polaarrajoonide tutvustamist ning soosida nende uurimist. Lapsed ei teagi, et selline maailm on olemas."

Meelis Piller

Noorteklubi peab talvepidu

falck klubi

Detsembri esimesel nädalavahetusel koguneb pea 200 Falck Noorteklubi last ja klubijuhti üle Eesti Jänedale, kus toimuvad klubi talvepäevad.

Kui lund jätkub, peame maha klubidevahelise lumelähingu ja selgitame välja Täpsusküti 2005.

Mõõtu võtame nii nipiga teatevõistlustes kui reesõidus. Võistleme kelgu- ja uisuprofi tiitlitele, nii et tegevust leidub igale maitsele.

Õhtul saab vihelda kuumas saunas ja ennast välja elada vägeval stiilipeol. Õpime selgeks *line'*tantsu ja komponeerime klubitantsu. Õhtu ja öö toovad kaasa toredaid üllatusi, mida siinko-

hal veel avaldada ei raatsigi. No loomulikult on programmis ka püha õhtusöömaaeg ja mine tea, ehk külastab meid mõni varajane päkapikk ka. Seega peaks kõik igaks juhuks oma jõulusalmi tagavarad värske pilguga üle vaatama.

Kindlasti ei pääse keegi hommikusest virgutusprogrammist ja hääle lahuti laulmisest!

Kogu seda möllu juhivad noortelemmikud Madis Malk ja Caspar Saar. Viimane on ühtlasi ajakirja Semu peatoimetaja. Eks siis saa-

Kui oktoobrikuse Semu olulisemaid artikleid rääkis koolivormi kandmisest, siis uue aasta alguses ilmuvast Semu kuendast numbrist saame kindlasti lugeda falkerite talvepeost.

me aasta alguses seal ka tema peoreportaazi lugeda. Rõõm on ka teatada, et oktoobris ilmus järjekorras juba viies Semu number.

Aire Johanson

Välejalgne Olja unistab olümpiapäasimest

Naiste arvestuses SL Õhtulehe Rahvajooksu poolmaratoni võitnud Falcki turvatöötaja Olga Andrejeva tahab jõuda maailma tippasemele ja leiab, et turvatöö paindlik graafik annab treenimiseks hea võimaluse.

võitja

Võitsid Õhtulehe jooksu 21-kilomeetrise põhidistantsi tähelepanuväärse ajaga 1 tund 23 minutit ning 6 sekundit. Kui kaua oled tegele- nud jooksmisega?

Jooksmisega olen tegele- nud ju- ba kolm ja pool aastat. Alustasin 17-aastaselt, enne ei tegele- nudki spordiga. Mõnikord sõitsin vaid jalgrattaga ja käisin matkamas.

Nii head tulemuse puhul tu- leb ilmselt kõvasti trenni teha. Kuidas trenni teed ja võistlus- teks valmistud?

Naudin treeninguid, eriti kui ilm ja koht on hea. Meeldib treenida metsas, pargis või maanteel. Minu meel- est on väga raske joosta staa- dionil, sest on igav ja pea hakkab ka ringi käima.

Mul on väga hea treener – Aleksander Jaanson – ja fantas-

tilised treeningukaaslased spor- diklubist Pirita.

Millistest jooksudest oled varem osa võtnud ja mis kohti saavu- tanud?

Olen 2004. ja 2005. aasta Eesti meister 3000m takistusjooksus. Minu nimel on Eesti juuniori- de rekordid poolmaratonis ja maratonis. Oluline saavutus oli Helsinki City Run 2005 esikoht (poolmaraton). Järvejoosude sar- jas sain 2004. aastal naiste arves- tuses esikoha.

Tundub nii, et kus jooksed, seal võidad – Sinu eesmärgid spor- dis on kindlasti suured.

Tahan jõuda maailma tasemele. Minu unistus on pääseda olümpia- le ja joosta seal maratoni.

Põhja regiooni mehita- tud valve divisjoni esin- dusobjektide grupi turva- töötaja Olga Andrejeva.

Lemmikdistsants on praegu pool- maraton ja pikad maanteejook- sud. Aga tahan ka maratonis mi- dagi saavutada.

Kuidas hindad oma saavutust Õhtulehe jooksul?

See oli mõnus jooks. Oli hea ilm ja hea tuju. Tahtsin teha isiklikku

rekordit, aga seekord see ei õn- nestunud. Jooksin kõvasti ja pin- gutasin.

Minu kõrval jooksis klubi- kaaslane Jaan Kostjukov (lõpetas Olgast 12 sekundit hiljem ja pälvis meesjuunioride arvestuses 3. koha – toim.), aitasime üksteist, tempo oli hea, aga rada oli raske.

Kes on su suuremad toetajad spordis?

Rahalises mõttes mul toetajad puuduvad. Üldiselt on mind pi- devalt aidanud vanemad ja mu treener.

Kaua oled töötanud Falckis ja mis ajendas Sind selle ameti ka- suks otsustama?

Falcki tuln alles septembri viima- sel nädalal. Minu töökohtadeks on Maanteeamet ja Nord Project.

Sügisjooksul sain kokku ühe tuttavana ja ta kutsus mind tööle. Isiklikult meel- dib see, et töötan osa- lise ajaga ja saan teha sporti.

Mida teed siis, kui ei tööta, trenni ega võistle?

Vaba aega on mul vähe. Ja ena- muse sellest ajast ma kas reisin, pildistan, puhkan, jalutan või sur- fan internetis.

Kes on Sinu eskujud ja lemmi- kud spordimaailmas?

Minu lemmiksportlased on Paula Radcliffe, Kenenisa Bekele ja Eestist Vjatsheslav Koselev.

Andres Putting

spordiklubi

Falck võitis taas Sügisjooksu karika

Falck võitis sel aastal taas SEB Ühispaniga Sügisjooksul suurima osavõtjate arvuga ettevõtte karika. Septembris toimunud jooksule registreeris Falckist 340 inimest, neist 35 last, jooksmas käis 290. Suurima osavõtjate arvuga ettevõtte karika võitis Falck juba neljandat korda. Sponsorabi ja heal tasemel teenuse eest tänasid jooksu korraldajad tänukirjadega ASi Falck Eesti ja nimeliselt avalike teenuste divisjoni spetsialisti Juri Jurkevitišit.

Naiskond kolme päeva jooksul esimene

Falck Spordiklubi nais- kond võitis oktoobri lõpus 32. Saaremaa jooksu. Kuresaare ja Sõrve sää- rel läbiti kolme päevaga kokku 42,1 km. Võidukasse naiskonda kuulusid (fotol vasakult) Olga Andrejeva ja Kaja Mulla esindusobjektide grupist ja spordiklubi liige Kaja Vals.

Laste joonistuskonkursil võistles ligi 1100 tööd

Falck Noorteklubi korraldatud plakatite joonistusvõistlusele "Hoia oma telefoni" laekus rekordiliselt 1098 tööd 123 eesti- ja venekeelsest koolist.

Võidu vääriliseks hindas žürii 1. klaasis õppiva Pärnu tüdruk **Hannabel Hoolma** tööd (pildil). Võitja saab auhinnaks projekti partneri Bravocomi välja pandud mobiiltelefon.

Teise koha sai **Kaur Kikas** Emmaste põhikooli 3. klassist ja kolmanda koha saavutas **Maiis Kivi** Suure-Jaani Gümnaasiumi 2. klassist.

Žürii juhi, kunstnik **Raivo Järvi** sõnul on võidutöö puhul täidetud esmane eesmärk, töö on plakatlikult lihtne, lapsele mõiste- tav ja sõbralik. Lisaks onu Raivole kuulusid žüriisse "Kodu keset lin- na" staar **Henri**, vanemkonstaa- bel **Sirje Tramm**, Koolivalve esin- daja **Tiina Ristmäe**, **Ülla Sarapuu** Bravocomist ja Falck Noorteklubi juht **Aire Johanson**.

Plakatikonkursi 150 paremat tööd pandi vaatamiseks välja ka Tallinna Kristiine keskusesse.

Koostöös mobiilifirma Bravo- comiga algatatud projekti raames

toimunud joonistusvõistluse ees- märgiks oli teavitada lapsi mobiil- lide turvalisest kasutamisest ja en- netada seeläbi telefonivargusi.

Projekt oli suunatud eelkõige algklasside lastele, sest tänapäe- val saab laps oma esimese tele- foni sageli juba kooliminekul ja teades, kuidas telefoni ohutumalt kasutada, saab laps sellest kauem rõõmu tunda. Kui laps on ohtude suhtes teadlikum, oskab ta neid paremini vältida.

Koostöös Eesti Politseiga viidi Tallinnas läbi algklasside õpetaja- te koolitus sellest, mida õpilastele peaks varguste ennetamisest rää- kima. Koolidesse üle Eesti saadi- ti infomaterjalid ja voldikud, kus kirjas, kuidas käituda varguse ära- hoidmiseks kui ka juhul, kui telefon on varastatud või kadunud.

Aire Johanson

Rattapalavik Falck Lõuna-Eestis

Paar proovisõitu möödunud suvel vallandasid jalgrattapalaviku, millest sai alguse Falck Lõuna- Eesti igapäevane spordipäev. Kord-korralt lisandus huvilisi - patrullteenistusest, parkimisest, juhtimiskeskusest "kontorirof- tideni" välja - ja nüüdseks on sõidetud pea igal neljapäeval.

Lõppeda ei tahtnud need sõidud ka vaatamata esimestele sügi- sestele miinuskraadidele. Rattahuvi kasvas kui veerema- lükatud lumepall. Rattapalaviku nakatus ka Lõuna regiooni direktor **Andres Tootsman** (pildil koos allakirjutanuga), kes võitis tänavu koos teiste entusiastidega oma pea kõikidest Eesti ratta- võistlustest. Harjutamine teeb teadagi meist-

riks ja meistreid on meil nüüd raudselt rohkem kui aasta tagasi. Kui mullusest Tartu rattama- ratonist võitis osa kolm Lõuna regiooni töötajat, siis tänavu oli neid 13, sealhulgas kolm naist.

Kristine Killõ

4642 osalejaga ja 3936 lõpeta- nuga r8. Tartu Rattamaraton kujunes läbi aegade suurima osavõtjate arvuga maastikuratta võistluseks Eestis. Falcki nimel oli 63 km põhidis- tantsile ennast registreerinud üle 30 ratturi ja lisaks meie sportli- kud kaasvõitlejad, kes iseseisvalt maratonist osa võtsid. Falcki ridadest sõitsid parima tulemuse

välja rattarajal legendaarsed rivaalid Mait Mändmets ja Mait Sammalsaar, kes mõlemad ajaga 2 tundi ja 5 minutit saavutasid üldarvestuses vastavalt 199 ja 201 koha. Maratoni võitjale **Aleksejs Saramotisile** jäid nad alla veidi rohkem kui 16 minutiga ja 63 km rajarekordile 17,2 minu- tiga. Kuna korduvalt on võistluse võitja lõpu-aeg olnud alla kahe tunni, siis on korraldajad otsus- tanud raja pikkust ja profiili muuta ning seepärast saavad kõik rattasõbrad 2006. aastal läbida 63 km asemel juba 89 km pikkuse distantsi, mille läbimise ajaks ennustatakse võitjatele ca 3 tundi.

Eero Liivandi

